

Nový Jeruzalém č. 12/2019

Zpravodaj pro 240. prosebnou mariánskou pouť, která se bude konat (dá-li Pán Bůh)
v Olešnici - ve čtvrtek **12. prosince 2019 v 17 hodin.**

Zpráva o pouti NJ a průběhu stálých modliteb v Jámách.

Ve středu 13. listopadu 2019 přijelo a přišlo na pouť NJ do Jam čtyřmi autobusy, auty a pěšky asi 200 poutníků, svátost smíření udělovalo 5 zpovědníků - Pán Bůh zaplat' za jejich obětavou službu.

Modlitby a mši svatou jsme obětovali na úmysly poutí Nový Jeruzalém:

- 1) o nová a trvalá kněžská a řeholní povolání
- 2) o věrné a obětavé spolupracovníky duchovních
- 3) o vzrůst víry v našem kraji**
- 4) o pokoj a mír ve světě a v našich rodinách
- 5) o život těla a duše pro všechny počaté děti
- 6) na smír za hříchy celého světa

Kázání P. Mgr. et Bc. Jaroslava Trávníčka na pouti NJ v Jámách:

Jak pochopit tu větu, kterou říká Ježíš: „**Poznáte pravdu a pravda vás osvobodí.**“ Není to vůbec jednoduché to pochopit nebo poznat, jak to Ježíš chápe. My trošičku máme problém s tím, jak chápeme **svobodu, svobodu** jako takovou. Dlouhou dobu jsem se pohyboval ve škole, na gymnáziu a tak můžu říct na základě vlastní zkušenosti, jak to děcka mají. Proto jsem se jich ptal na začátku mše svaté, ne proto, abych je přiváděl do úzkých. Tak jsme to všichni měli. Děcka to tak měly: *Už, abychom byli,..... a potom je to také podle věku. Takoví ti menší – kolem čtrnácti, patnácti: „Ta škola ... Už abychom z té školy byli pryč. Nikdo nám nebude nic přikazovat. Konečně budeme svobodní.“* Změní se to v šestnácti, sedmnácti – kdy se těší: „*Už, abychom byli od rodičů pryč. A až budeme sami, tak si budeme moct konečně dělat to co chceme.*“ To vydrží tak do těch pětatřiceti. A od těch třicátníků, pětatřicátníků slyším: „*Už abychom byli v důchodě. Už aby to konečně bylo.*“ Pokud to máme takto, asi nebudeme chápat to co říká Kristus: „**Poznáte pravdu a pravda nás osvobodí.**“ My s tím máme spojeno – teď to bude vypadat jako hraní se slovíčky – ale není, vůbec to není. My chápeme **svobodu** jako **svobodu od něčeho**. Já jsem **svobodný, když něco nemusím**. Když mně nikdo nic nepřikazuje, nikdo se mně neštve do života – **jsem svobodný**. Nikdo mi nic nepřikazuje, **jsem svobodný**. Policajt nikde, jedu si po obci devadesát, jsem **svobodný**. Není nade mnou žádný bič. Nutno podotknout, když se takto podíváme na **svobodu jako na svobodu od něčeho** – když se takto podíváme na **svobodu, tak to není svoboda**. Kdybychom se podívali na to – a museli bychom zafušovat a nebudu to dělat, protože by to trvalo hrozně dlouho – ať už je to do filozofie nebo do etiky, tedy do morálky, do konkrétní - tak tam zjistíme, že **svoboda** se spojuje s jiným slovem a **to je svoboda k něčemu. Svoboda ke konání**. Popravdě řečeno my takto většinou **svobodu** vůbec s tímto nemáme spojenou. Takto běžně o **svobodě** neuvažujeme. Když se podíváme, co se minulý týden četlo v prvním čtení. Bylo z listu Římanům. Četli jsme z něj hrozně dlouho – čtyři týdny. List Římanům je fantastický text, pokud jste si dali tu práci a pročítali si ho, tak tam to tak přesně Pavel měl. Od začátku, když to jenom trošku ve stručnosti projedu - tam bylo, jestli nás váže zákon, jestli nás váží obřizka. A slyšeli jsme to Pavlovo, že jsme **osvobození vírou v Krista. Kristus nám přináší svobodu**. To tam Pavel přebírá mnohokrát, to je teologické téma listu Římanům, nebudu ho tady rozebírat, měli jsme na něj čtyři týdny. To je přesně ono. **To je svoboda ke konání něčeho**. Je pro nás těžko pochopitelné.

Nevím, jestli jste se včera dívali, já jsem se s gustem podíval, bylo to na ČT 24, ta panelová diskuse z kaple Betlémské. Když jsem viděl, že tam bude Marek Orko Vácha a paní prezidentka Čaputová, říkal jsem si, že si to nemůžu nechat ujít a s gustem jsem si to poslechl. Marek Orko Vácha tam řekl takovou jednu větu, kterou jsem už slyšel mockrát. A ona ta věta je zarážející a nakopne nás. On tam v jednom okamžiku říká, že ta **naše generace musí vymřít**. To je tvrdé co? Naše generace musí vymřít! **Tu svobodu může přinést až ta další generace.**

Tatínek vždycky poslouchal hlas Ameriky a **Svobodnou Evropu**, jako kluk jsem to poslouchal s ním a myšlenka ve mě zakořenila, mám ji v sobě pořád i po mnoha letech. Už nevím, kdo to tam řekl, ale mockrát jsem o tom přemýšlel a je to pro mě velká výzva. Někdo tam –

v osmdesátých letech – říkal, že až komunismus padne, budeme si muset uvědomit jednu věc: **Jak dlouho jsme byli pod komunismem, jednou tolik budeme muset prožít, abychom se osvobodili**. Když to říkal někdo tenkrát v osmdesátých letech – a to měl u nás komunismus třicet roků – uvědomil jsem si, že to bude trvat šedesát roků. Dalších šedesát let – jednak jsem nevěděl, co to znamená „až to padne“ a pak jsem si říkal, že se toho nedožiji. Nejenom, až to padne, ale až nastane **úplná svoboda**. A přesně toto řekl Marek Orko Vácha – že ta naše generace musí vymřít. Ale my tady máme jednu důležitou paralelu. Putování Izraele z Egypta. Bůh nechal všechny ty, kteří vyšli z Egypta, na té poušti zemřít. To prostě nešlo. Je to tvrdé to tak říct, ale je to tak. **Protože to chápání svobody není v tom, že já něco nemusím, ale v tom, že já jsem svobodný v konání. Já jsem svobodný v tom, co činím.** A hodnota člověka není v tom, co je mu zakázáno, ale v tom, **co člověk svobodně koná**. Včera tam také byla spousta průzkumů – jestli jste se na to dívali – ty průzkumy se poslední dobou objevují pořád a jsou hodně zajímavé. Protože z odpovědí, které tam zaznívají, vyplývá, že spousta lidí je přesvědčena, že za komunistů bylo líp. Tady si potřebujeme uvědomit, že drtivá většina z nás – omlouvám se těm mladším – drtivá většina z nás, co jsme tady včetně mě, jsme prožili normalizaci. Narodil jsem se v 1967, jako kluk jsem prožil sedmdesáté, osmdesáté roky. A fakt je ten, že jsem chvilka jako kluk nechal, proč je tatínek naštvaný na komunisty. Komunismus v padesátých letech byl jiný. Co udělala normalizace? Uvědomme si to! Když jsme nic nedělali, tak nám nikdo nic nedělal. Pamatujete si to? Všichni jsme se měli stejně blbě, to je sice pravda, ale pokud jste vysloveně nešli proti režimu, tak ten režim po vás nic nechtěl. A jemu to stačilo. Jemu vlastně stačilo, že člověk nic nedělá. Chodí do práce, má své malé obchody, svou malou zahrádku, na kterou se chodilo velmi intenzivně a člověk nic nedělá. A to stačilo. **Jako kdyby stačila ta svoboda od něčeho**. Pak se ale těžko chápalo, proč ti disidenti na to tak nadávají. Proč? Protože to je jednoduché. Pokud jste za té normalizace nic nepotřebovali konat, to znamená, že jste se **nechtěli omezení ve svobodě k činu**, tak jste byli v pohodě. Protože **to byla svoboda od něčeho**. Když jste nic nedělali, oni po vás také nic nechtěli. A vypadalo to, že je to všechno v pohodě. A to je důvod, proč spousta lidí, kteří proti tomu režimu nic nedělali, jej vlastně vůbec nepocítovali jako nějakou újmu. Vlastně nám bylo dobře. Nikdo po nás nikdo nic nechtěl. Protože to je ta **svoboda od něčeho, ale to bohužel není ta pravá svoboda**. Protože to je v podstatě otroctví. Otrok je spokojený, když už konečně nemá svého otrokáře. Když už jsem otrok celý život a teď už **nejsem otrok, tak jsem svobodný**. To je přesně ono. To je jak u dětí. Děcka říkají: Konečně budou prázdniny a těší se na ně, protože nic nemusí. Spousta lidí se těší na důchod, protože si říkají: **Pak už nic nemusím, konečně. Ale to přece není svoboda**. Když to budeme chápat takhle, nebudeme chápat ani tu svobodu, kterou nám přinesl Kristus. Nebudeme chápat ani tu svobodu od něčeho. Protože Kristus nás neosvobozuje z otroctví. Jemu nejde o naše otroctví. Jemu vůbec nejde o naše otroctví. Jeden vůbec z našich nejstarších textů zákona ve Starém zákoně je v třetí knize Mojžíšově, v Levitiku. Kupodivu, to říkají biblisté, že to je starší než vlastní znění Desatera. Takže starší text než Desatero. Leviticus, devatenáctá kapitola. Ta začíná, hned ve druhém verši velmi prostým konstatováním, kdy Bůh praví: „**Bud'te svatí, protože já Hospodin váš Bůh jsem svatý.**“ Na konci v devatenáctém verši je to, co Ježíš opakuje v Matoušově evangeliu, když se ho potom ptají: **Které přikázání je nejdůležitější? A Ježíš tam opakuje to Šema Izrael – Izraeli Hospodin je tvůj Bůh.....** to známe a potom říká: Miluj bližního jako sám sebe. To je z toho Levitiku. Tam kupodivu Ježíš nic neříká nic o tom, abychom nehřešili. Neříká, abychom nekonali žádné hříchy. Mluví o tom, že máme milovat svého bližního a když se podíváme do toho listu Římanům, který jsme četli, tak minulý týden v pondělí se dočetlo prvních jedenáct kapitol teologie Pavla Římanům, můžete si to dohledat. A začala dvanáctá kapitola a v ní jsou naprosto konkrétní pokyny pro běžný život a tam vrcholem těchto pokynů pro běžný život Pavel říká: **Jediné, co si bud'te navzájem dlužní a to je vzájemná láska**. To všechno je **svoboda k něčemu, svoboda ke konání, svoboda k činu a k tomu nás osvobodil Bůh, k tomu nás osvobodil Kristus**. K tomu být Božím dítětem, žít jako křesťan. **Žít svobodně znamená svobodně konat konkrétní skutky lásky k bližnímu. Toto je svoboda**. A když si to uvědomíme, zjistíme, že jsme se opravdu za těch třicet let tu **pravou svobodu** ještě úplně nenaučili. Protože dosti často o ní ani nevíme, přestože o tom filosofové a odborníci i v těch panelových diskusích říkají. A včera to tam taky zaznělo. Já jsem si řekl, že je

to velmi dobře, když to zaznívá. Bylo tam spousta mladých lidí, byli tam studenti, středoškoláci a kladli konkrétní otázky a Marek Vácha se na ně otočil a podíval se na ně a řekl: „**Vám patří ta budoucnost.**“ Ať to prosím vás, není pro nás deprimující. Protože my opravdu musíme vymřít. A nemyslím tím ani tak, že bychom museli fyzicky vymřít, ale **musí jakoby vymřít to naše myšlení. Musí jakoby vymřít ta naše představa, že jsem svobodný od něčeho a že svobodný jsem tehdy, když nemusím nic dělat.** Protože to potom znamená zcela konkrétní skutky. Zcela konkrétní záležitosti. Třeba i v tom, jak žijeme svůj běžný, zbožný a náboženský život. Protože pokud budu prožívat v životě to, že **svobodný jsem jenom když nic nemusím dělat**, tak potom v té farnosti musí vypadat jak? Já nic nemusím, ne? Tak to pak záleží na kom? Na panu faráři a ukážeme prstem. Když je to blbé – tak pan farář za to může. Když je tu pan kaplan – pan kaplan za to může, že se tu nic neděje. A to je tady vlastně blbě, a tak pojedeme někde na pouť. Neháním vůbec poutě, chraň Pán Bůh. Ale společenství neznámá, že já nemusím nic dělat a někdo to bude dělat za mě. **Svoboda je KE KONÁNÍ.** A něco v nás musí vymřít a něco se v nás musí narodit. Musí v nás zemřít ta představa toho: **Já nic, jsem svobodný, nic po mně nechtějte.** Kristus říká: **Poznáte pravdu a pravda vás osvobodí.** Být ve svobodě Božích dětí znamená poznat to, co po mně chce Bůh a Bůh chce, abych byl svatý. A Bůh po mně chce, abych konal konkrétní skutky. Apoštol Pavel říká ve své vrcholné teologii: **Jediné si bud'te navzájem dlužní a to je vzájemnou lásku.** A vzájemná láska to jsou konkrétní skutky. To není v tom, že sedím někde na hroudě, zbožně se za všechno modlím, ale tu svou sousedku odvedle bych nejráději zaškrtil. Tohle není láska. Láska je zcela konkrétní a zase, kdo jiný než apoštol Pavel ve druhém listě Korintanům ve **Velepísní lásky nám konkrétně řekne, co je to láska.** Když jsem se vás na začátku ptal, **jestli jsme svobodní a jak prožíváme svou svobodu**, napadlo vás, že se na to dá lehce říct: Jo jasně. Ale uvědomit si, že **svoboda není od něčeho, ale svoboda ke konání.** Pak si musíme uvědomit, že **být svobodným člověkem a v lásce se nabízet druhým je pořádná dřina.** Ale konec konců do tohoto, do této dřiny nám Bůh nabízí i to, co **je ve svátosti smíření – milost posvěcující a milost pomáhající.** Vždyť on nám chce pomoci. Ale za nás to neudělá. A tak zkusme trochu jinak uvažovat o své **svobodě.** Nejenom, že je to něco, co nemusím, ale naopak něco, co mám, co dělám. Jaké příležitosti jsou přede mnou, a to můžou někdy být naprosto konkrétní a jednoduché věci. **Důležité je to vědět, vnímat a konat.**
Sbírka - po zaplacení autobusů, nutně režie - jsme darovali **4 467 Kč na Mary's Meals.**
Pán Bůh zaplať. Poděkování patří také místnímu faráři **otci Vojtěchovi Zubkoviczovi SAC a všem farníkům z Jam,** kteří celou pout' velmi dobře a obětavě organizačně připravili.
A hlavně - díky za **každodenní modlitbu na výše uvedené úmysly poutí NJ.**

Představení hlavního celebranta NJ v Olešnici, kterým je R.D. Jaroslav Laštovička, kaplan ve Velkém Meziříčí:

Stručné představení – věk, dětství, mládí, studia, působiště

Narodil jsem se v roce 1989. Vyrůstal jsem ve vesnici Míchov, patřící do farnosti Jimramov. Tam jsem prožil dětství. Maturoval jsem na střední škole v Rosicích u Brna v oboru umělecký truhlář a potom rok pracoval u svého otce v truhlárně. Po šesti letech studia bohosloví jsem byl v roce 2015 vysvěcen na jáhna. První působiště bylo ve Znojmě. Po roce jsem šel už jako kněz na poutní místo do Žarošic a také do Archlebova a Želetic, kde jsem mohl tři roky sloužit. Nyní jsem jako druhý kaplan ve Velkém Meziříčí.

Otče, co podstatného jste se v dětství naučil od rodičů?

Vedl mě k víře a také k práci. Tak to jsem se od nich naučil.

Co bylo tím nejdůležitějším impulsem pro rozhodnutí stát se knězem?

Dobrý příklad kněží, kteří v Jimramově působili.

Kdo byl nebo je pro vás kněžským vzorem?

Nejvíce mě ovlivnili dva kněží. Důstojný pán Miroslav Bičič, který na důchod šel do sousední farnosti Dalečín, kde bydlel na faře. Do Jimramova jezdil sloužit mše svaté ve všední dny a jednou do měsíce nedělní a také zpovídat. Učil mě ministrovat, také účt k Nejsvětější Svátosti, pomáhal mě při rozhodování pro kněžství. A dalším byl Msgr. Josef Laštovička, který pocházel z Jimramova a byl i vzdálený příbuzným.

Co považujete na službě kněze za nejdůležitější a nejkrásnější?

Sloužit mše svaté, zpovídat, to jsou hlavní úkoly kněze.

Co může věřící člověk dělat pro to, aby vzrostla víra v jeho okolí?

Žít podle víry ve všední den, ve své práci, rodině, jak nejlépe mi to jde.

Co vidíte jako důležité, na co kladete důraz ve Vaší práci, ve svém životě?

To, co mě říkali staří kněží: modlitba, svátosti.

Mohl byste nám přiblížit úmysl sbírky, která je dnes obětována na ... (ze sbírky se hradí režie, autobusy a co zbudě, tak se pošle tam, kam určí hlavní celebrant).....?

Chtěl bych ji věnovat nadaci Cesta 121, která pomáhá kněžím ve stáří.

Kde vás nejvíc „tlačí boty“?

Různé chyby, hříchy, se kterými musím stále bojovat.

Na co se nejvíc těšíte?

Momentálně se už pomalu těším na setkání s rodiči a sourozenci během vánočních svátků.

Co Vám udělalo v poslední době radost?

Že se mi podařilo stihnout v Žarošicích Zlatou sobotu.

Co je pro rodiny podstatné, co potřebují, čím může církev rodinám pomáhat, jak to prožíváte ve své službě?

Provázet je v radostech i bolestech tohoto světa.

Pozvánky.

Adventní duchovní obnova Orel – župa Metodějova a jednota Orla v Dolních Loučkách a Římskokatolická farnost Dolní Loučky Vás srdečně zvou na **adventní duchovní obnovu**, kterou povede duchovní rádce župy jáhen Ladislav Kinc v **Dolních Loučkách v sobotu 14. prosince 2019.** Začínáme příležitostně ke svátosti smíření a sv. růžencem v **7,30 hodin, mší svatou v 8,00** v kostele sv. Martina a potom bude od **9,00 hodin pokračovat v orlovně do odpoledních hodin.** Písmo svaté s sebou.

Plán poutí na rok 2020: 8. 5. poutní výlet rodin s dětmi

17. – 19. 7. – Západní Čechy IV.

16. – 22. 8. - XX. pěší pout' na Velehrad

12. 9. – XVII. pěší smírná pout' P. MUDr. Ladislava Kubíčka

Plán poutí NJ na rok 2020 a rok 2021:

2020 13. únor Trpín	12. březen Křižanov	
14. duben Měřín	13. květen Bohdalov	16. červen Žďár n/Sáz
14. červenec	13. srpen	15. září Pavlov
13. říjen	12. listopad	15. prosinec Olešnice

2021 únor – Lysice

Se souhlasem místního pana faráře je možné přihlásit další farnosti - pořadí je určováno heslem – kdo dřív přijde -... ..

Srdečné pozvání na 241. pout' NJ – v úterý 14. ledna 2020 v 17 hodin ve Velkém Meziříčí hlavní celebrant – P. Mgr. Jiří Kupka, rektor teologického konviktu v Olomouci.

*Pán Bůh zaplať za Vaše dopisy a příspěvky do tohoto zpravodaje. Zprávy, oznámení, články, pozvánky do tohoto zpravodaje můžete posílat na níže uvedenou adresu. **Uzávěrka příštího čísla je 20. 12. 2019.** Po přečtení můžete dát přečíst svým známým, nemocným.*

Občasník - **zpravodaj Nový Jeruzalém**

Vydává: Římskokatolická farnost Rovečné, 592 65 Rovečné 14.

Zodpovědný redaktor: jáhen Ladislav Kinc, kinc@dieceze.cz, telefon: 606948970

Časopis je určen výhradně pro vnitřní potřebu farností a poutníků NJ.